

11. august 2010

EM 2010/37

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 32 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at oprette behandlingstilbud til voldelige mænd og kvinder

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

I Grønland har vi en særdeles høj forekomst af vold, primært mod kvinder. Denne vold er en tragisk og sort side af vores samfund. Hver eneste voldsepisode påvirker vores samfund negativt. I takt med at tabuet om vold i hjemmet brydes, søger flere borgere hjælp til at overkomme volden.

I et samfund med så stor en forekomst af vold bør der være mulighed for behandling til voldelige mænd og kvinder. Tilbuddet bør gives af fagfolk med indsigt i voldsdynamikker. Jeg er ikke i tvivl om at der vil være mange der vil søge et sådant tilbud i en erkendelse af den skade de forvolder deres nærmeste. Vi ved at vold risikerer at gå i arv. Derfor er det vigtigt for børn at se at man kan bryde ud af volden og ændrer adfærd.

Det er ødelæggende at være vidne til vold mellem forældre, det er ødelæggende at blive slået og det er ødelæggende at bruge vold som konfliktløsning.

Alt for mange medborgere går i dag rundt med fysiske og psykiske mærker fra vold. Hvis man lever i frygt og vrede har man mindre overskud til livet og til positiv udvikling. Hvis Grønland skal realisere Selvstyret er det afgørende at bryde med volden i samfundet.

Det er på tide at der målrettes behandlingstilbud til voldelige personer. Dette tilbud kan tilpasses lokale og regionale vilkår. Der er masser af inspiration og erfaring at hente fra udlandet, hvor man med forskellige metoder har givet tilbud til voldelige mænd og kvinder. På sigt bør der ligeledes tilbydes behandling til voldsofre og børn der har været slået eller har været vidne til vold.

Men i erkendelse af landets begrænsede midler må vi prioritere og i første omgang forhindre at volden overhovedet finder sted. I lighed med behandlingen af alkoholisme kan det anbefales at behandlingstilbuddet suppleres af selvhjælpsgrupper. Sådanne grupper vil også kunne udfylde en vigtig rolle i lokalsamfundene som rollemodeller.